

STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), proponowanych obszarów o znaczeniu wspólnotowym (pOZW), obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) oraz specjalnych obszarów ochrony (SOO)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. TYP

B

1.2. KOD OBSZARU

P	L	H	2	2	0	0	0	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---

1.3. NAZWA OBSZARU

--

1.4. DATA OPRACOWANIA

2	0	0	1	0	5
R	R	R	R	M	M

1.5. DATA AKTUALIZACJI

2	0	1	5	0	9
R	R	R	R	M	M

1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA PRZYGOTOWUJĄCA WNIOSEK

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922 Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl
--

1.7. DATY WSKAZANIA ORAZ OBJĘCIA FORMĄ OCHRONY/KLASYFIKACJI TERENU

Data zaproponowania obszaru jako OZW

Data zatwierdzenia obszaru jako OZW (*):

Data objęcia terenu formą ochrony SOO

2	0	0	4	0	1
R	R	R	R	M	M
2	0	0	8	0	2
R	R	R	R	M	M
R	R	R	R	M	M

Wyjaśnienia (**):

.....

.....

.....

* Pole opcjonalne, data jest potwierdzana w momencie udokumentowania OZW przez DG ds. Środowiska (data przyjęcia odpowiedniego wykazu unijnego)

** Pole opcjonalne, wyjaśnienia można podać np. w odniesieniu do dat zaklasyfikowania lub objęcia formami ochrony terenów składających się z pierwotnie odrębnych OSO lub OZW

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. POŁOŻENIE CENTRALNEGO PUNKTU OBSZARU

Długość geograficzna

17.422

Szerokość geograficzna

54.6581

2.2. POWIERZCHNIA
OBSZARU [ha]:

786.35

2.3. OBSZAR MORSKI [%]

2.4. DŁUGOŚĆ OBSZARU
[km]

2.5. KOD I NAZWA REGIONU ADMINISTRACYJNEGO

Kod poziomu NUTS 2

P	L	6	3		

Nazwa regionu

Pomorske

2.6. REGION BIOGEOGRAFICZNY

☐	Alpejski	%*	☐	Borealny	%	☐	Śródziemnomorski	%
☐	Atlantycki	%	☒	Kontynentalny	100%	☐	Panoński	%
☐	Czarnomorski	%	☐	Makaronezyjski	%	☐	Stepowy	%

Dodatkowe informacje na temat regionów morskich**

☐	Morski atlantycki	%	☐	Morski śródziemnomorski	%
☐	Morski czarnomorski	%	☐	Morski makronezyjski	%
☐	Morski bałtycki	%			

* Jeśli teren jest zlokalizowany w większej liczbie regionów niż jeden, należy podać (opcjonalnie) wartość procentową pokrycia w odniesieniu do danego regionu

** Wskazanie regionów morskich wynika z przyczyn praktycznych/technicznych i dotyczy tych państw członkowskich, w których jeden lądowy obszar biogeograficzny graniczy z dwoma regionami morskimi

3. INFORMACJA PRZYRODNICZA

3.1. TYPY SIEDLISK PRZYRODNICZYCH WYSTĘPUJĄCYCH NA TERENIE OBSZARU I OCENA ZNACZENIA OBSZARU DLA TYCH SIEDLISK

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych G/M/P	A/B/C/D	A/B/C		
						Reprezenta- tywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
7120			151,40		G	A	B	B	B
91D0			263,69		G	C	C	C	C

PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.

Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. GATUNKI OBJĘTE ART. 4 DYREKTYWY 2009/147/WE I GATUNKI WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU II DO DYREKTYWY 92/43/EWG ORAZ OCENA ZNACZENIA OBSZARU DLA TYCH GATUNKÓW

Gatunek					Populacja w obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria C/R/V/P	Jakość danych G/M/P/DD	A/B/C/D Popu- lacja	A/B/C		
						Min	Max							
M	1337	Castor fiber			p	6	18	i		G	C	B	C	C
M	1352	Canis lupus			p				P	M	D			
I	1042	Leucorrhinia pectoralis			p	1	1	locality		G	C	B	B	C
M	1355	Lutra lutra			p				P	G	D			
I	1060	Lycaena dispar			p	1	1	locality		G	D			

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.

S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.

NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).

Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).

Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne – wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.

Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji – w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3 INNE WAŻNE GATUNKI FAUNY I FLORY (OPCJONALNIE)

Gatunek					Populacja w obszarze			Motywacja						
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	IV	V	A	B	C	D
					Min	Max		C/R/V/P						
P		Rubus chamaemorus			2	3	localities	R			X			
P		Erica tetralix			800000	1100000	area	C			X			
P		Trichophorum caespitosum			2	2	localities	R						X

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody.

4. OPIS OBSZARU

4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU

Kod	Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16		67,49
N19		26,51
N10		5,82
N12		0,09
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego		100 %

Dodatkowa charakterystyka obszaru

Obszar Natura 2000 „Bagna Izbickie” obejmuje duże torfowisko wysokie położone wśród rozległego kompleksu torfowego wypełniającego Pradolinę Łeby-Redy, na południe od brzegu jeziora Łebsko i miejscowości Izbica. Torfowisko chronione w obszarze rozwijało się w dużym i płytkim zagłębieniu terenowym bezpośrednio na podłożu mineralnym. Spąg złoża budują torfy niskie: turzycowo - trzcinowe, osiągające miąższość około 1 m. Bezpośrednio na torfach turzycowo - trzcinowych zalegają torfy turzycowiskowe z domieszką drewna, w części złoża torfy turzycowo - mszyste. Zróżnicowanie typów torfu w części spągowej złoża wskazuje na odmienny, pierwotny typ zasilania poszczególnych fragmentów torfowiska. Jeszcze na przełomie XIX i XX w. torfowisko było w większości bezleśne, co obrazują historyczne mapy topograficzne.

Torfy niskie budujące spąg złoża, przykrywają torfy przejściowe osiągające stosunkowo miąższość - od kilku do kilkudziesięciu cm. Strop złoża budują torfy wysokie; torfowcowe i torfowcowo-wełniankowe. Osiągają one znaczącą miąższość – w najwyższej położonych fragmentach kopuły powyżej 3 m. Typowa kopuła torfowiska, dziś silnie niszczona, leży w rejonie przeciętym szosą z Głównicy do Izbicy (por. hipsometria). Zachodnia część torfowiska jest bardziej płaska, choć i na niej obecnie rozwinęła się roślinność torfowiskowo-wrzosowiskowa i mszarniki wrzoscowe.

Torfowisko było przed II wojną światową eksploatowane przez kopanie torfu. Pozostałościami tego faktu są obecnie liczne, ale dobrze zregenerowane i zarośnięte roślinnością torfowiskowa potorfia. Po II wojnie światowej rozważano eksploatację torfowiska na borowinę. Złoże Izbica zostało wytypowane przez Zjednoczenie Uzdrawiska Polskie jako "złoże podstawowe dla lecznictwa uzdrowiskowego w województwie śląskim", ze względu na najkorzystniejsze parametry. Zamiary eksploatacji dotyczyły powierzchni około 90 ha. W roku 1980 przeprowadzono badania szczegółowe złoża. Planom eksploatacji zapobiegło utworzenie rezerwatu przyrody w 1982 r.

Pomimo przeprowadzonych w przeszłości prac melioracyjnych oraz istotnego deficytu wody przez większą część roku, złoże charakteryzuje się stosunkowo niskim rozkładem torfów. Silnie rozłożone torfy stwierdzono jedynie w powierzchniowej warstwie torfowiska, w bezpośrednim sąsiedztwie rowów melioracyjnych.

Torfowisko jest typowym torfowiskiem ombrogenicznym, zasilanym wodą opadową. Aktualna hydrologia obszaru jest jednak zdominowana nie tylko przez zasilanie, ale przede wszystkim przez odprowadzanie wody z torfowiska – zachodzące siecią drenujących torfowisko rowów powierzchniowych oraz zachodzące wskutek drenażu podścielających warstw torfu niskiego, powodowanego przez melioracje całego kompleksu torfowego Izbica - Łeba.

Wyrobiska potorfowe są obecnie wypełnione dobrze regenerującymi się i dobrze uwodnionymi mszarami torfowcowymi. Powierzchnie nie eksploatowane są obecnie przesuszone i porośnięte albo borami i brzezynami bagiennymi, albo wrzosowiskami z wrzoścem bagiennym.

Od pn-zach. obszar styka się ze Słowińskim Parkiem Narodowym, wyznaczonym jako obszar Natura 2000 Ostoja Słowińska. Siedliska chronione w obszarze Bagna Izbickie znajdują swoją kontynuację na terenie Parku.

4.2. JAKOŚĆ I ZNACZENIE

Obszar chroni dwa typy siedlisk przyrodniczych z załącznika I dyrektywy Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujące łącznie ok. 57% powierzchni obszaru. Wrzosowiska z wrzoścem bagiennym, wykształcone na pozostałościach dawnej powierzchni torfowiska, a stanowiące formę siedliska przyrodniczego 7120 (torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do regeneracji), należą do najlepiej wykształconych i największych w Polsce. W obszarze występuje także populacja bobra i stanowisko zalotki większej.

7120 - torfowiska wysokie zdegradowane lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji

W obszarze zalicza się do tego typu siedliska:

- a) Fragmenty dawnej powierzchni torfowiska, zachowane w stanie bezleśnym. Na bagnach Izbickich fragmenty te są obecnie porośnięte roślinnością z dominacją wrzosu *Calluna vulgaris* i wrzośca bagiennego *Erica tetralix*, tworzących zbiorowiska roślinne *Erico-Sphagnetum*, *Ericetosum tetralicis*, *Ericetosum tetralicis callunetosum*. W obszarze występuje pełne spektrum form, od zbiorowisk przypominających żywe torfowisko wysokie (z bogatą pokrywą torfowców i z wełnianeczką darniową *Trichophorum caespitosum*) do wrzosowisk z pojedynczym tylko udziałem wrzośca bagiennego i torfowców, choć wciąż zwykle ze znacznym udziałem wełnianki pochwowatej *Eriophorum vaginatum*. te fragmenty torfowiska były na Bagnach Izbickich dawniej klasyfikowane jako siedlisko przyrodnicze 4010.
- b) Kompleksy drobnych, regenerujących się potorfii, wypełniających się mszarami torfowcowymi. Należy zwrócić uwagę, że wśród roślinności potorfii są płaty roślinności wysokotorfowiskowej (*Sphagnetum magellanici* (Malc. 1929) Kastner et Flossner 1933, *Eriophorum vaginatum* – *Sphagnum recurvum* Hueck 1928 pro ass., "trzęsawiskowej" (*Eriophoro angustifolii* – *Sphagnetum recurvii* Jasn. 1968 pro ass.), a także zagłębienia z przygielkami (*Rhynchosporium albae* Koch 1926). Płaty te ze względu na ich genezę oraz sposób występowania w przestrzeni trzeba jednak traktować jako składniki całego kompleksu potorfii (siedliska przyrodniczego 7120 – regenerującego się torfowiska wysokiego), a nie jako "samoistne" płaty siedlisk przyrodniczych 7110, 7140 czy 7150.

Obszar ma duże (B) znaczenie dla zasobów siedliska w Polsce. Zasoby w obszarze stanowią ok. 2,9% krajowych zasobów tego typu siedliska (B), występującego także w wielu innych obiektach w kraju, zawsze jednak cennego przyrodniczo. Siedlisko jest wykształcone w reprezentatywny sposób (A), a porastające przesuszone fragmenty kopuły torfowiska wrzosowiska z wrzoścem bagiennym są tu najlepiej wykształcone i najrozleglejsze w Polsce. Stan zachowania dobry (B) – siedlisko z definicji jest układem zniekształconym, lecz możliwym do regeneracji, w obszarze zachowały się fragmenty dawnej powierzchni (kopuły) torfowiska, niektóre z nich są wciąż dobrze zachowane, a w potorfiach zachodzi żywy proces regeneracji w kierunku fitocenoz mszarnych.

91D0 - bory i lasy bagienne i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*- Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum)

W obszarze ten typ siedliska reprezentują zachowane w różnym stanie płaty: borów bagiennych, brzezin bagiennych oraz degeneracyjnych zbiorowisk ze związku *Piceo* - *Vaccinienion uliginosi* Seibert in Oberd. 1992, o nieokreślonej bliższej pozycji systematycznej. Obszar ma średnie (C) znaczenie dla zasobów siedliska w Polsce. Zasoby w obszarze stanowią <2% krajowych zasobów tego typu siedliska (C), występującego także w wielu innych obiektach w kraju, zawsze jednak cennego przyrodniczo. Siedlisko jest wykształcone w średnio reprezentatywny sposób (C) – zazwyczaj są to albo młode bagienne lasy sosnowe i brzozowe, albo silnie zdegradowane i przesuszone brzeziny i sośniny na przesuszonym torfie. Stan zachowania średni (C) – siedlisko w obszarze zróżnicowane, od dobrze wykształconego po

zupełnie zdegradowane; jednak powierzchniowo dominują płaty silnie zniekształcone. Regeneracja trudna – wprowadzić można powstrzymać odpływ wody rowami, ale zaistniałe procesy murszenia są już nieodwracalne, procesy regeneracji i sukcesji w tych warunkach, nawet po poprawieniu uwodnienia, są nieprzewidywalne.

Bóbr europejski (1337, *Castor fiber*)

W obszarze bóbr europejski pojawił się na terenie bagien na początku wieku. Nigdy nie był tu introdukowany. Jego kolonizacja ma widoczny trend ze wschodu na zachód. Obecnie na terenie bagien występują 3 rodziny, co jest bardzo wysokim zagęszczeniem w porównaniu z przeciętną dla regionu. W rodzinie najczęściej są po 3-4 młode. Prawdopodobnie obecnie żyjące tu bobry są ze sobą powiązane rodzinnie (są to generacje siostrzane). Na dobre warunki życia bobrów wpływa: istnienie sieci głębokich i szerokich rowów zbierających odprowadzających wodę z okolicznych pól, mała antropopresja związana tylko z działalnością gospodarczą, mała sezonowa presja turystów, praktycznie nieistniejące zagrożenie związane z przemysłem (brak skażenia terenu), brak wrogów naturalnych. Z powodu naturalnego wyczerpania się dogodnych do zasiedlenia biotopów na terenie Bagien Izbickich, następuje obecnie kolonizacja terenów sąsiednich.

Obszar ma średnie (C) znaczenie dla ochrony gatunku w Polsce, choć lokalnie zagęszczenie bobra i jakość jego siedlisk są ponadprzeciętne. Bóbr ma duże znaczenie dla obszaru. Gatunek korzystnie wpływa na stosunki wodne torfowiska, jest też gatunkiem zwornikowym dla czerwonończyka nieparka i zalotki większej, które korzystają z biotopów rozwijających się na rozlewiskach bobrowych. Populacja w obszarze stanowi promil populacji polskiej (C) i nie jest izolowana (C). Gatunek jest istotny dla chronionych w obszarze siedlisk przyrodniczych, wspomagając ich ochronę poprzez blokowanie odpływu wody. Siedliska gatunku są dogodne i zachowane w dobrym stanie (A).

1042 – zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*

Stanowisko zalotki zostało znalezione po raz pierwszy w 2014 r. Jest to drugie stwierdzone miejsce gatunku w pasie Pobreża Słowińskiego. Liczba samców obserwowanych w optymalnych warunkach dla lotów ważki wahała się od 5 do 10 osobników na 40mb. Prawdopodobny pas rozwoju larw szacuje się na ok 120-200mb. Obecne siedlisko (roślinność i lustro wody) gwarantuje rozród gatunku przez co najmniej kilka-kilkanaście lat. Miejsce to stanowi również centrum ekspansji gatunku na potencjalnie kształtujące się refugia w niedalekiej przyszłości. Do takiego stwierdzenia uprawnia powstały system rozlewisk (miejsc podtopionych) szczególnie w północno-zachodniej części terenu już w granicach Słowińskiego PN.

Populacja została oceniona ogólnie na ocenę C. Liczebność populacji jest niewielka w porównaniu z krajowymi zasobami i na pewno <2% populacji krajowej (C). Siedlisko gatunku jest dość dobrze wykształcone i zachowane (B). Populacja nie jest izolowana, ale jest położona w pasie północnej granicy zasięgu gatunku, w którym jego stanowiska są znaczne rozproszone (B).

Ponadto, w obszarze odnotowano trzy inne gatunki z załącznika II dyrektywy, nie uznane za przedmioty ochrony:

Czerwończyk nieparek (1060, *Lycaena dispar*)

Populacja czerwonończyka nieparka wewnątrz obszaru Natura 2000 jest nieliczna i ograniczona przez zasób odpowiednich siedlisk – jest to gatunek siedlisk eutroficznych, głównie łąk i okrajków licznie porastanych przez szczawie; a w obszarze Natura 2000 takich siedlisk jest

niewiele i tylko na marginesach obszaru. Mimo punktowego występowania gatunku w granicach obszaru, ze względu na brak potencjalnych nowych siedlisk wewnątrz obszaru, nie można liczyć na jego zasiedlenie kolejnych miejsc. Terenem najliczniejszego występowania nieparka jest otoczenie Bagien Izbickich, a nie sam obszar.

W granicach obszaru w 2015 r. czerwonończyka nieparka stwierdzono tylko szczątkowo w jednym miejscu w granicach Bagien Izbickich. W miejscu rozwoju zaobserwowano max. 3 samce i 2 samice. Gąsienice nieparka żyją na szczawiu lancetowatym rosnącym w szerokim rowie melioracyjnym z prawej strony drogi gminnej biegnącej przez środek zachodniego kompleksu Bagien Izbickich. Ponieważ główny obszar występowania lokalnej populacji leży poza granicami obszaru, a jedyne stanowisko w obszarze jest szczątkowe i nie jest istotne dla regionalnej populacji, nadano ocenę liczebności gatunku w obszarze na D.

1352 – wilk *Canis lupus*

Obserwacje wyrwykowe: W połowie listopada 2014r. jeden wilk (bez ustalenia płci) przebiegł drogą Główny-Izbica w kierunku zachodnim. Nie jest to jedyne potwierdzenie bytowania wilka w tym terenie. We wrześniu 2014 wilki 2 os. były widziane w lokalizacji N 54° 39'46.70" E 17° 27'48.45". Gatunek przechodni, nie będący przedmiotem ochrony (liczebność D).

1355 – wydra *Lutra lutra*

Wyrwykowe dane z wywiadu z mieszkańcami wskazują, że wydra była co najmniej kilkakrotnie obserwowana w sąsiedztwie obszaru, w tym kilkakrotnie żerująca na stawku w pobliżu Lisiej Góry na pn. od obszaru. W granicach obszaru może pojawiać się jako gatunek przechodni. Nie jest przedmiotem ochrony (liczebność D).

4.3. ZAGROŻENIA, PRESJA I DZIAŁANIA MAJĄCE WPŁY NA OBSZAR

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
H	J02		b
H	M01.02		b
H	K02		i
H	E03		b
H	G05.04		b

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
H			
H			
H			
H			
H			

Dalsze istotne oddziaływania mające średni/mały wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
L	D01.02		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne, O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. WŁASNOŚĆ (OPCJONALNIE)

TYP		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	95,23%
	Kraj związkowy/województwo	-
	Lokalna/gminna	1,2%
	Inna publiczna	-
Własność łączna lub współwłasność		
Prywatna		
Nieznana		3,57%
Suma		100 %

4.5. DOKUMENTACJA (OPCJONALNIE)

- Grygoruk P., Ćwiklińska P., Lewczuk M., Bajerowski W., Grot M. 2013. Ocena stanu zachowania przedmiotów ochrony rezerwatu Bagna Izbickie oraz obszaru Natura 2000 Bagna Izbickie 220001 (w granicach rezerwatu) oraz efektów wykonywanych działań ochronnych. Mscr. dla Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku.
- Herbich J., Herbichowa M. (red.). 1998. Szata roślinna Pomorza. Zróżnicowanie, dynamika, zagrożenia, ochrona. Przewodnik sesji terenowych 51 Zjazdu PTB. 15-19.09.1998. Wyd. Uniw. Gdańskiego, Gdańsk.
- Kujawa-Pawlaczyk J., Pawlaczyk P., Stańko R. 2006. Plan ochrony dla rezerwatu „Bagna Izbickie” na lata 2006-2027. Mscr. dla Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku.
- Kujawa-Pawlaczyk J., Pawlaczyk P., Chrzanowski A., Stańko R., Melosik I. 2009. Dokumentacja i projekt planu ochrony dla rezerwatu „Bagna Izbickie”. Mscr. dla Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku.
- Kujawa-Pawlaczyk J., Pawlaczyk P., Chrzanowski A. 2015. Dokumentacja przyrodnicza planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bagna Izbickie PLH220001. Mscr dla Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku
- Pawlaczyk P. (red.) 2007. Program lokalnej współpracy na rzecz obszaru Natura 2000 PLFH220001 „Bagna Izbickie”. Wykonano w ramach projektu Transition Facility 2004 „Opracowanie planów renaturalizacji siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków na obszarach Natura 2000 oraz planów zarządzania dla wybranych gatunków objętych Dyrektywą Ptasią i Dyrektywą Siedliskową”. Ministerstwo Środowiska.

Link (-i):

.....

.....

.....

.....

.....

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. ISTNIEJĄCE FORMY OCHRONY NA POZIOMIE KRAJOWYM I REGIONALNYM:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
P L 0 2	8 6, 9				

5.2. POWIĄZANIE OPISANEGO OBSZARU Z INNYMI FORMAMI OCHRONY:

na poziomie krajowym lub regionalnym

Kod rodzaju	Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
P L 0 2	Bagna Izbickie	*	8 6, 9

na poziomie międzynarodowym

Rodzaj		Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
Konwencja ramsarska	1			
	2			
	3			
	4			
Rezerwat biogenetyczny	1			
	2			
	3			
Eurodiploma	-			
Rezerwat biosfery	-			
Konwencja barcelońska	-			
Konwencja bukaresztańska	-			
Teren zaliczany do dziedzictwa światowego	-			
HELCOM	-			
OSPAR	-			
Morski obszar chroniony	-			
Inne	-			

5.3. Forma ochrony

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. ORGAN LUB ORGANY ODPOWIEDZIALNE ZA ZARZĄDZANIE OBSZAREM

Nazwisko/Organizacja: Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku Adres: Polska Chmielna 54/57 80-748 Gdańsk Adres e-mail: sekretariat@gda.rdos.gov.pl
--

6.2. PLAN(-Y) ZARZĄDZANIA

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐

Tak

Nazwa:

Link:

☒

Nie, ale jest w przygotowaniu

☐

Nie

6.3. ŚRODKI OCHRONY (OPCJONALNIE)

7. MAPA OBSZARU

Nr ID Inspire:

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☐ Tak

☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)